

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/84/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213010400
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213010400.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovaného J. Y., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/, písm. e/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného J. Y. proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 17.07.2014, sp. zn. 2T/40/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 3. decembra 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného J. Y., narodeného XX. XX. XXXX, z a m i e t a, pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznal obžalovaného J. Y. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/, písm. e/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že: od presne nezisteného dňa mesiaca apríl roku 2012 až do 3. apríla 2013 na presne nezistenom mieste si od doposiaľ nezistenej osoby pravidelne zaobstarával psychotropnú látku tzv. pervitín (metamfetamín) za účelom jeho ďalšej distribúcie, ktorý neoprávnene prechovával a ďalej odpredával v okrese V. a v okolí obce R., pričom dňa 3. apríla 2013, keď jazdil na osobnom motorovom vozidle značky Škoda Octavia AC Combi s evidenčným číslom GA-XXXDM na ceste smerom do Komárno po tom, ako ho pri obci M. príslušníci polície vyzvali na zastavenie, dal sa na útek, a to aj napriek varovaným výstrelom, počas úteku prikázal svojej spolujazdkyni W. H. vyhodiť jednu príručnú tašku cez okno motorového vozidla s obsahom 10 ks plastových zatavených striekačiek s obsahom bielej kryštalickej látky a 7 ks ďalších prázdnych striekačiek, následne pri obci F. sa dostal do slepej uličky na poľnej ceste, kde bol zadržaný príslušníkmi polície, obhliadkou miesta činu ako stopa č. 1 bolo z vyhodenej príručnej tašky zaistených 10 ks plastových zatavených striekačiek, ktoré podľa expertízneho skúmania obsahovali biely kryštalický materiál s celkovou hmotnosťou 31,619 g priemernou koncentráciou metamfetamínu 72,3% obsahujúci 22 861 mg absolútneho metamfetamínu, čo sa považuje za 572 obvykle jednorazových dávok drog v hodnote najmenej 5.720 eur, obhliadkou miesta činu ako stopa č. 2 bola zaistená pri ceste 1 ks plastová zatavená striekačka s obsahom bieleho kryštalického materiálu s celkovou hmotnosťou 3.762 g s priemernou koncentráciou 73,0% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 2746 mg absolútneho metamfetamínu, čo sa považuje za najmenej 69 obvykle jednorazových dávok drog v hodnote najmenej 690 eur, obhliadkou miesta činu ako stopa č. 3 bola zaistená pri ceste 1 ks plastová zatavená striekačka s obsahom bieleho kryštalického materiálu s celkovou hmotnosťou 1,679 g s priemernou koncentráciou 73,7% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 1237 mg absolútneho metamfetamínu, čo sa považuje za najmenej 31 jednorazových dávok drog v hodnote najmenej 310 eur, ďalej počas prehliadky iného priestoru - osobného motorového vozidla bola zistená 1 ks plastová zatavená striekačka s obsahom bieleho kryštalického materiálu s celkovou hmotnosťou 1,407 g s priemernou koncentráciou 73,4% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 1033 mg absolútneho metamfetamínu, čo sa považuje za

najmenej 26 obvykle jednorazových dávok drog v hodnote najmenej 260 eur, pričom účinnou látkou pervitínu je metamfetamín, ktorý je zaradený do II. skupiny psychotropných látok podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, a takto konal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Galanta, spisová značka 1T/178/2005 z 20. 07. 2005 odsúdený za trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovanie s nimi podľa § 187 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/ Zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 4 mesiace so zaradením do prvej nápravno-výchovnej skupiny, ktorý čiastočne vykonal,

Za to mu uložil :

- podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák.,
- podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Uvedený rozsudok, ihneď na hlavnom pojednávaní, odvolaním napadol obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu JUDr. Gavaleca poukazoval na úradný záznam polície z 3.4.2013, výpovede svedkov Q. a Bc. L., z čoho vyplýva, že polícia sledovala cieľ zabezpečiť dôkaz proti obžalovanému, nevykonávali služobný zákrok, ale sledovanie osôb a vecí, policajti mali postupovať v súlade s § 113 Tr. por., t.j. na základe príkazu prokurátora, pričom v danej veci sa nejednalo o nebezpečenstvo z omeškania ani o neodkladnosť a neopakovateľnosť úkonov trestného konania. Namietal určenie hodnoty drogy na základe správy Národnej kriminálnej agentúry (ďalej len „NKA“), ktorej pravdivosť a vierohodnosť nie je možné overiť. Vytykal, že neboli stotožnené - pojem „obvykle jednorázová dávka“ podľa KEÚ PZ a pojem „dávka“ podľa NKA. Namietal, že jeho vina bola založená na hodnote určenej „čiernym trhom“, ktorý pojem Trestný zákon nepozná. Podľa jeho názoru s poukazom na § 124 ods. 3 a § 138 Tr. por. nie je možné použiť v trestnom konaní ako dôkaz výpovede - obvineného z 04.04.2013 a svedkyne H. z 04.04. a 03.04.2013, z ktorých súd ustálil čas, kedy mal byť skutok spáchaný, pretože výsluchy neboli vykonané zákonným spôsobom. Zároveň opakovane poukazoval na celý rad rozhodnutí všeobecných súdov SR, stanovisko trestného odboru GP SR, rozhodnutia Ústavného súdu SR, ako aj Ústavného súdu ČR a rozhodnutie pod číslom R14/2012. Vo vzťahu k odsúdeniu vo veci OS Galanta sp. zn. 1T/178/2005 uvádzal, že v tejto veci prebieha konanie o povolení obnovy konania, v ktorom bola použitá tzv. asperačná zásada. Ak mu nebude daná možnosť usporiadať túto záležitosť je po podľa neho porušenie práva na spravodlivé súdne konanie a na obhajobu.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu predniesol odvolanie zhodne s písomne vyhotoveným, namietal, že vo veci nemalo byť postupované podľa policajného zákona, ale podľa Trestného poriadku, poukazoval na rozhodnutie R47/2013, policajti sledovali cieľ zabezpečiť dôkaz, mali zabezpečeného aj vyšetrovateľa, nie je jasné, prečo nevydali uznesenie o začatí trestného stíhania.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. por. a vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný trval na dôvodoch odvolania tak, ako boli súdu zaslané a súhlasil s návrhom obhajcu.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhla odvolanie zamietnuť, pretože súd I. stupňa riadne zistil skutkový stav, vykonal aj všetky nariadené dôkazy a na základe zákonných dôkazov po ich správnom vyhodnotení dospel k správnej právnej kvalifikácii na základe právnych úvah uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožňujeme, vrátane právnych úvah ohľadne služobného zákroku. Uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby považujeme za zákonný a primeraný, schopný splniť účel trestu. Odvolanie obžalovaného nepovažovala za dôvodné a jeho námietky nepovažovala za opodstatnené. Navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou-obžalovaným, nezistiac dôvod na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, za rešpektovania zásady zákazu „reformatio in peius“ a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd zistil, že súd I. stupňa doplnil dokazovanie v rozsahu nariadenom odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení pod sp. zn. 1To 22/2014- vypočul v potrebnom rozsahu príslušníkov PZ npor. Bc. E. L. a por. U. Q. a zástupcov KEÚ a NKA, čím vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe a na zistenie skutkového stavu v rozsahu uvedenom v § 2 ods. 10 Tr. por. Skutkové závery uvedené v tzv. skutkovej vete výroku o vine tak vychádzajú z výsledkov úplného a zákonného dokazovania. Súd I. stupňa pri hodnotení dôkazov v zásade postupoval v súlade s kritériami vyplývajúcimi z § 2 ods. 12 Tr. por.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na obsahy vo veci vykonaných dôkazov a tiež uviedol aj stručné právne úvahy, ktorými sa riadil pri hodnotení dôkazov, vrátane vysporiadania sa s obhajobou obžalovaného a so zmenou jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, s jeho námietkami voči zákonnosti úkonov pri jeho zadržaní a s námietkami voči zákonnosti dôkazov, a so zmenou vo výpovedi svedkyne H. na hlavnom pojednávaní. Týmito dal aj dostatočnú odpoveď na námietky obžalovaného, ktoré tento aj zopakoval nielen v predošlom ale aj v tomto odvolaní. S týmito v zásade odvolací súd súhlasí a v podrobnostiach na ne len odkazuje.

Odvolací súd už v citovanom zrušujúcom uznesení zaujal právny názor k niektorým procesným námietkam obžalovaného, preto v podrobnostiach na ne len odkazuje. Nad ich rámec však považuje sa potrebné dodať nasledovné.

Zaradenie „úradných záznamov“ do vyšetrovacieho spisu, ktorý bol predložený súdu je možné považovať len za „ iniciatívu vyšetrovateľa“, ktorá nemá žiadnu výpovednú dôkaznú hodnotu. Vyšetrovací spis predložený súdu s obžalobou by mal obsahovať len také úkony a dôkazy, ktoré boli získané po začatí trestného stíhania, t.j. vyšetrovací spis by mal začínať uznesením o začatí trestného stíhania (samozrejme sa to netýka neodkladných a neopakovateľných úkonov). Ak však nastane situácia tak, ako v danej veci, že tomuto uzneseniu predchádzajú listiny -v danej veci úradné záznamy vyhotovené príslušníkmi Policajného zboru, ktorí nemajú postavenie orgánu činného v trestnom konaní, je potrebné tieto aj takto posudzovať. V žiadnom prípade takéto úradné záznamy nemožno považovať za dôkaz použiteľný v konaní pred súdom, a práve preto z tohto dôvodu mali byť tieto zo spisu predkladaného súdu vylúčené a to najneskôr prokurátorom pri podaní obžaloby. Keďže takéto úradné záznamy nemožno považovať za dôkaz uplatniteľný v konaní pred súdom potom z toho plynie záver o tom, že ani súd ani žiadna procesná strana nimi ako „ dôkazmi“ argumentovať nemôžu, a pokiaľ tak urobia sú námietky ako aj právne závery z toho plynúce právne irelevantné.

Prípadná akceptácia námietok obžalovaného voči postupu polície a neskôr orgánov činných v trestnom konaní by znamenala prílišný formalizmus, ktorý by v konečnom dôsledku znamenal až nemožnosť aby tieto orgány mohli vykonať činnosť či už v zmysle Trestného poriadku alebo osobitných zákonov. Ich činnosť, ktorou sa zaoberal aj súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v žiadnom prípade nemožno považovať za svojvoľnú a priečiacu sa zákonu. Formy, metódy i postupy, ktoré v danej veci použili orgány polície resp. orgány činné v trestnom konaní sledovali cieľ určený v § 1 Tr. por. - ...náležite zistiť trestné činy a ich páchatel'ov tak, aby títo boli podľa zákona spravodlivo potrestaní. Nemožno konštatovať, že by v rámci tohto postupu neboli rešpektované základné práva a slobody obžalovaného tak, ako sa toho obžalovaný domáhal. Niet pochýb o tom, že to bol práve on, kto výrazným, hrubým a opakovaným spôsobom porušil právny poriadok Slovenskej republiky spáchaním žalovaného činu. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na jeho konanie keď odmietol výzvy polície, unikal rýchlou jazdou motorovým vozidlom polícii čím ohrozoval ostatných účastníkov cestnej premávky. V rámci celého trestného stíhania bol obžalovanému poskytnutý dostatočný priestor na realizáciu jeho práv obvineného, predovšetkým konanie pred súdom bolo vykonané za dodržania všetkých zásad tzv. kontradiktórneho procesu.

Vo vzťahu k námietkam voči KEÚ a NKA, odvolací súd konštatuje, že zo strany obžalovaného sa jedná o jeho subjektívne, všeobecné a žiadnym objektívnym faktorom nepodložené námietky voči pravdivosti

a vierohodnosti týchto štátnych inštitúcií, ktorých zástupcovia boli aj v konaní pred súdom vypočutí po riadnom zákonnom poučení. Metodika zisťovania množstva a hodnoty drogy prostredníctvom týchto štátnych inštitúcií je úplne bežná v praxi orgánov činných v trestnom konaní a súdov a je všeobecne akceptovateľná. I keď prax prináša určité „odklony“ stále prevláda uvedená metodika, je tomu aj vzhľadom na nie príliš kvalitnú právnu úpravu v Trestnom zákone, v rámci ktorej je potrebné osobitne vytknúť absenciu právnej úpravy pojmu tzv. obvykle jednorázovej dávky“ a jej aplikáciu pri jednotlivých drogových trestných činoch. Takéto nedostatky sa však vyskytujú aj pri iných trestných činoch a preto je na pleciach súdov sa s týmto vyrovnáť v rámci toho, že len súd samostatne a nezávisle rozhoduje všetky otázky súvisiace s trestným konaním, vrátane toho koľko dôkazov vykoná a v akom rozsahu, a ako tieto dôkazy vyhodnotí.

Preskúmaním výroku o treste odvolací súd zistil, že druh trestu určil súd I. stupňa správne, avšak jeho výmeru je potrebné považovať za miernu, v žiadnom prípade nie za neprimerane prísnu (§ 321 ods. 1 písm e/ Tr. por.). Je tomu práve vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorého je potrebné považovať za špeciálneho recidivistu páchajúceho drogovú trestnú činnosť i napriek predchádzajúcemu odsúdeniu a čiastočnému výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý u neho nevedol k náprave. Náprave tohto nedostatku však bráni prekážka zákazu „reformatio in peius“, keďže prokurátor nepodal odvolanie v neprospech obžalovaného.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd i požiadavku na vyčkание skončenia konania vo veci konania o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci OS Galanta sp. zn. 1 T/178/2005. V tomto konaní možno očakávať kladné rozhodnutie o zrušení len pôvodného trestu (a následne aj uloženie nového trestu), nie však výroku o vine, ktorý je stále právoplatný, preto nie je akceptovateľný právny záver obžalovaný o tom, že „môže dôjsť dokonca k zahľadniu tohto nezákonného trestu“. Nie je možné akceptovať ničím nekonkretizovanú námietku obžalovaného o porušení práva na spravodlivé súdne konanie a na obhajobu. Kvalifikačný znak „ bol za taký čin už odsúdený“ je v danej veci plne naplnený, bez ohľadu na uvedené konanie.

Na výkon uloženého trestu súd I. stupňa obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. avšak bez toho, aby adekvátnym spôsobom odôvodnil čím boli splnené zákonné podmienky tohto ustanovenia (závažnosť činu, miera narušenia páchatel'a, predpoklad, že náprava bude lepšie zabezpečená v miernejšom režime) na zaradenie obžalovaného do tohto miernejšieho ústavu. Obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu a v takom prípade boli splnené zákonné podmienky § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Ani tento nedostatok odvolací súd napraviť nemohol s poukazom na uvedenú zákonnú prekážku.

Zákonu zodpovedá výrok o uložení ochrannom opatrení - ochrannom dohľade na dobu 2 rokov.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ktoré by boli v prospech obžalovaného, jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok. (§ 185 ods. 2 Tr. por.).